زمان
اجتماعی فرهنگی اقتصادی ورزشی
صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیر مسئول: محمود حیدری
سردبیر: سعید حیدری
Web: zamandaily.ir
Email: info@zamandaily.ir
تلفن: ۸۸۱۰۱۸۷۳ / ۸۸۴۸۱۸۹۰-۹۱ نمابر: ۸۸۱۰۱۸۷۴
نشانی: خیابان ولیعصر، ابتدای خیابان اسدآبادی، خیابان ششم، پلاک ۴، طبقه دوم
چاپ: کارگر

اوقات شرعی
اذان صبح ۴/۱۰
اذان ظهر ۱۲/۰۳ اذان مغرب ۱۸/۴۵
دوشنبه ۲۳ شهریور ۱۴۰۵

نگاه روز

مدیریت انتظارات در اقتصاد جنگی؛ تفاوت رویکرد ایران و آمریکا

میرهادی رهگشای

جنگ ایران و آمریکا علاوه بر میدان نظامی، در بازار ارز، انرژی و انتظارات مردم نیز جریان دارد. دولت آمریکا در حالی که با افزایش قیمت بنزین، کاهش ذخایر مهمات و دشواری بازگشایی هرمز مواجه است، در پیام عمومی بر کنترل شرایط تأکید می‌کند و برای کاهش قیمت سوخت و جلوگیری از تشدید انتظارات تورمی فعالانه وارد عمل شده است. در ایران اما برخی مقامات با وجود تأمین پایدار کالاهای اساسی و سوخت، از کمبود ارز، بنزین و منابع مالی سخن می‌گویند و پیش از اتخاذ تصمیم، احتمال افزایش قیمت‌ها را به جامعه مخابره می‌کنند؛ رویکردی که خود به عاملی برای تشدید انتظارات تورمی و تشویش افکار عمومی تبدیل می‌شود.

مدیریت اقتصاد در شرایط جنگ فقط به تأمین کالا، ارز و انرژی محدود نیست؛ مدیریت انتظار مردم و بازار درباره آینده این متغیرها نیز بخشی از مدیریت بحران است. مقایسه رفتار دولت‌های ایران و آمریکا در ماه‌های اخیر تفاوت قابل توجهی را در این زمینه نشان می‌دهد. یکی از روشن‌ترین نمونه‌ها وضعیت تنگه هرمز است. وزیر انرژی آمریکا اعلام کرده دوشنبه ۱۷ میلیون بشکه نفت از هرمز عبور کرده و جریان نفت تقریباً به شرایط عادی نزدیک شده است. این در حالی است که داده‌های کپلر در هفته‌های گذشته بارها با ارقام دولت آمریکا فاصله جدی داشته است؛ در آگست واشنگتن عبور نزدیک ۹ میلیون بشکه در روز را اعلام می‌کرد، اما کپلر در برخی هفته‌ها فقط ۱.۷ تا ۲.۸ میلیون بشکه را مشاهده می‌کرد. رویترز نیز تأکید کرده هنوز توضیح قطعی برای این اختلاف وجود ندارد. صرف‌نظر از صحت نهایی ارقام آمریکا، جهت پیام روشن است: بازار باید تصور کند عرضه تحت کنترل است. از طرف دیگر افزایش متوسط قیمت بنزین آمریکا به بیش از ۴ دلار در هر گالن، حدود یک دلار بیشتر از سال قبل، رئیس‌جمهور را به برگزاری جلسه با پالایشگران و فروشندگان سوخت برای کاهش قیمت واداشته است. همزمان دولت به دنبال افزایش عرضه از مسیرهایی مانند ونزوئلاست و ترامپ همچنان برای پایین نگه‌داشتن نرخ بهره بر فدرال رزرو فشار می‌آورد. در حوزه نظامی نیز کمبود پاتریوت، تاد و دیگر مهمات پیشرفته مسئله‌ای جدی است و بازسازی بخشی از ذخایر چند سال طول خواهد کشید؛ اما این محدودیت عمدتاً در گزارش‌های تخصصی پنتاگون و اندیشکده‌ها مطرح می‌شود و پیام عمومی دولت همچنان بر موفقیت عملیات و توان ادامه فشار متمرکز است. در ایران گاه الگوی معکوسی دیده می‌شود. معاون اجرایی رئیس‌جمهور اخیراً گفته تولید بنزین کفایت نمی‌کند، امکان واردات به دلیل محاصره وجود ندارد و ادامه وضعیت فعلی غیرممکن است و تغییر قیمت حامل‌های انرژی ضرورت دارد. این اظهارات طبیعتاً انتظار افزایش قیمت و حتی نگرانی از کمبود را تقویت می‌کند. اما تقریباً همزمان مدیرعامل شرکت ملی پخش اعلام کرده تولید، انتقال و توزیع با حداکثر ظرفیت ادامه دارد. در سه روز نخست شهریور روزانه ۱۴۵ میلیون لیتر و در یک روز ۱۵۰ میلیون لیتر بنزین توزیع شده و «هیچ‌گونه مشکلی در تأمین سوخت کشور وجود ندارد». در کالاهای اساسی نیز وزارت جهاد کشاورزی اعلام کرده ذخایر راهبردی در وضعیت مطلوب است، واردات بدون وقفه ادامه دارد و بازار از نظر تأمین کالاهای اساسی با کمبود مواجه نیست. وزیر جهاد نیز تأکید کرده ذخایر افزایش یافته و دولت با وجود جنگ توانسته امنیت غذایی را حفظ کند. با این حال در سطح سیاسی، رئیس‌جمهور از افت صادرات، کمبود ارز، بنزین و انرژی و محدودیت منابع برای افزایش کالابرگ سخن گفته است. این مشکلات ممکن است واقعی باشند. اما کنار هم قراردادن آنها بدون ارائه همزمان ظرفیت‌های موجود، برنامه جبران و افق زمانی، تصویری بسیار متفاوت از واقعیت تأمین کشور به جامعه منتقل می‌کند. صداقت با مردم به معنای پنهان‌کردن کسری بنزین، محدودیت درآمد ارزی یا کسری بودجه نیست. اما تفاوت زیادی وجود دارد میان اعلام اینکه «در تأمین جاری مشکلی وجود ندارد ولی برای ماه‌های آینده باید مصرف و منابع مدیریت شود» و اینکه پیش از مشخص‌شدن سیاست نهایی، مرتباً از غیرممکن‌بودن ادامه وضع، کمبود بنزین و ارز و ضرورت افزایش قیمت سخن گفته شود. در مورد یارانه و کالابرگ نیز کمبود منابع بودجه‌ای باید با همین دقت توضیح داده شود. پرداخت ریالی را می‌توان از مسیرهای مختلف تأمین مالی کرد؛ به ویژه اینکه در اقتصاد جنگی ابتدا باید از همه ظرفیت‌های موجود بهره برد و بعد به سراغ اظهار عجز در رسانه‌ها رفت. بنابراین مسئله اصلی باید انتخاب روش تأمین مالی و هزینه آن باشد، نه القای ساده این تصور که دولت «پولی برای پرداخت ندارد». در اقتصاد جنگی پیام مقام دولتی خود یک متغیر اقتصادی است. اعلام مفلوم کمبود می‌تواند تقاضای احتیاطی برای ارز، سوخت و کالا ایجاد کند و انتظار افزایش قیمت را به رفتار امروز مردم منتقل کند.

مدیریت انتظارات به معنای ارائه آمار غیرواقعی نیست؛ بلکه مستلزم آن است که هر محدودیت همراه با ظرفیت موجود، برنامه مقابله و تضمین استمرار تأمین بیان شود.

آمریکا در ماه‌های اخیر تلاش کرده است مشکلات واقعی خود را در سطح تصمیم‌گیری مدیریت و در فضای عمومی تصویر «کنترل شرایط» را حفظ کند. اما در ایران، وجود پیام‌های متناقض و برجسته‌کردن مکرر کمبودها خطر آن را دارد که خودِ اطلاع‌رسانی دولت به بخشی از بی‌ثباتی اقتصادی تبدیل شود.

zamanagahi@chmail.ir

انتقاد وزیر راه و شهرسازی از وعده‌های غیرواقعی در طرح‌های مسکن حمایتی:

اولویت دولت، گره‌گشایی از مسکن دهک‌های یک تا پنج است

وزیر راه و شهرسازی با انتقاد شدید از رویه «گفتاردرمانی» با متقاضیان و ارائه وعده‌های نامسکن در سال‌های گذشته، بر شفافیت در هزینه‌های تمام‌شده مسکن و تمرکز بر پشتیبانی از دهک‌های اول تا پنجم درآمدی با همراهی نهادهای حمایتی و انقلابی تأکید کرد.

به گزارش زمان به نقل ازایرنا، فرزانه صادق دیروز یکشنبه در نشست پایش طرح‌های حمایتی مسکن با تأکید بر لزوم تمایز میان پیمانکاران عمومی و نهادهای پشتیبان مستضعفان اظهار داشت: فلسفه ورود نهادهایی نظیر بنیاد مسکن، ستاد اجرایی فرمان امام (ره) و قرارگاه‌ها به حوزه مسکن محرومان، ماهیتی متفاوت از پیمانکاری عادی دارد. انتظار این بود و هست که این مجموعه‌ها با تکیه بر رسالت حمایتی خود پای کار بیایند؛ بنابراین پذیرفتنی نیست پروژه‌ای صرفاً با واگذاری زمین متوقف بماند و با موانع متعدد روبه‌رو شود. وی با اشاره به ضرورت برگزاری نشست‌های اختصاصی با متولیان این بخش افزود: منکر تلاش‌های شبانه‌روزی صورت‌گرفته نیستم و اقدامات انجام‌شده مانع از تعمیق بحران‌ها شد، اما باید مشخص شود از ظرفیت این نهادها چه تعداد واحد وارد چرخه ساخت شده و سهم جامعه هدف محرومان چقدر محقق شده است. در نقاطی که ستاد اجرایی یا بنیاد مسکن با محدودیت نقدینگی روبه‌رو هستند، باید از ظرفیت مصالح، کارخانجات و زنجیره تأمین زیرمجموعه آن‌ها (نظیر میلگرد و مصالح پایه) برای پشتیبانی پروژه‌ها و خطوط ساخت بهره برد. وزیر راه و شهرسازی با آسیب‌شناسی سیاست‌های گذشته تصریح کرد: متأسفانه در مقاطعی مردم را با «گفتاردرمانی» معطل کرده و ابتدا به‌گونه‌ای سخن گفتیم که گویی زمین کاملاً رایگان است و واحدها با عددی ثابت و مشخص از صفر تا صد پکیج، سفت‌کاری و نازک‌کاری تحویل داده می‌شود و افزایش قیمتی نخواهد داشت. صادق ادامه داد: اگر از همان ابتدا شفاف و صادقانه به مردم اعلام می‌شد که قیمت ساخت مشمول تعدیل و نرخ روز است، با این حجم از نارضایتی مواجه نبودیم. مردم ما تورم را با پوست و گوشت و استخوان خود لمس می‌کنند و درک بالایی از شرایط دارند؛ گلایه اصلی آن‌ها این است که «چرا وعده‌ای داده می‌شود که امکان تحقق آن نیست؟» ادبیات عامه‌پسندی که تطابقی با واقعیت اقتصادی ندارد، نتیجه‌ای جز بی‌اعتمادی نخواهد داشت. این عضو کابینه دولت چهاردهم با اشاره به محدودیت توان مالی دهک‌های پایین درآمدی خاطرنشان کرد: توان مالی متقاضیان دهک‌های یک تا پنج در برابر افزایش قیمت‌ها به شدت محدود است؛ از این رو رویکرد وزارتخانه این است که از طریق مصالحه، هم‌افزایی سازمان ملی زمین و مسکن و بهره‌گیری از منابع صندوق ملی مسکن، مابه‌التفاوت و هزینه‌های مازاد تأمین شود. وی تاکید کرد: در تلاشیم با بازنگری در مدل‌های کارگزاری و رایزنی برای تخصیص تسهیلات ویژه و تکمیلی به دهک‌های یک تا پنج، فشار مالی به متقاضیان کم‌درآمد را به حداقل برسانیم تا این واحدها هرچه سریع‌تر تکمیل و به نیازمندان واقعی واگذار شود. این عضو کابینه دولت چهاردهم با اشاره به هدف‌گذاری برای تحویل ۱۳۰ هزار واحد مسکونی تا پایان بهمن‌ماه امسال، تصریح کرد: «تحویل» به معنای واقعی کلمه است؛ یعنی واحد مسکونی باید دارای تمامی خدمات زیربنایی و روبنایی (آب، برق، مدرسه و...) باشد تا قابلیت سکونت داشته باشد. وزیر راه و شهرسازی با انتقاد از تقسیم منابع اندک میان تمامی پروژه‌ها، اظهار داشت: تقسیم منابع بین پروژه‌هایی که از ۱۰ تا ۹۰ درصد پیشرفت دارند، اتلاف منابع است و باعث می‌شود پروژه‌های نزدیک به تکمیل، همچنان نیمه‌تمام باقی بمانند. باید منابع بر پروژه‌های بالای ۹۰ درصد متمرکز شود تا به نتیجه برسند. وی افزود: استان‌ها باید تجربیات موفق خود را در رفع موانع به اشتراک بگذارند و از بروکراسی‌های بی‌دلیل که پیشرفت کار را کند می‌کنند، فاصله بگیرند.

صندوق های درآمد ارزی راهی برای هدایت سرمایه های راکد مردم

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: صندوق های درآمد ارزی راهی برای هدایت سرمایه های راکد مردم است.

به گزارش زمان به نقل ازتسنیم، حاکم ممکان با اشاره به راه‌اندازی صندوق‌های درآمد ارزی اظهار کرد: ایجاد چنین ابزاری در مجموع اقدام خوبی و در راستای منافع ملی است؛ چراکه مردم می‌توانند سرمایه‌های ارزی خود را در یک بستر رسمی و مطمئن قرار دهند و در کنار حفظ ارزش دارایی، از سود مشخصی نیز برخوردار شوند. وی افزود: یکی از نکات مثبت این طرح آن است که وزیر اقتصاد وعده راه‌اندازی صندوق‌های درآمد ارزی را مطرح کرده بود و اکنون با آغاز عرضه نخستین صندوق، این وعده وارد مرحله اجرا شده است. عملیاتی شدن چنین ابزارهایی می‌تواند مسیر تازه‌ای برای استفاده از منابع ارزی مردم و هدایت آنها به سمت فعالیت‌های اقتصادی ایجاد کند. عضو کمیسیون اقتصادی مجلس ادامه داد: امروز بخشی از مردم برای حفظ ارزش دارایی خود، ارز را در خانه یا صندوق‌های امانات نگهداری می‌کنند و این منابع عملاً در چرخه تولید و سرمایه‌گذاری قرار نمی‌گیرد. صندوق‌های درآمد ارزی می‌توانند زمینه‌ای فراهم کنند که این سرمایه‌ها ضمن برخورداری از امنیت و امکان کسب سود، وارد چرخه رسمی اقتصاد شوند. ممکان با تأکید بر اهمیت اعتماد مردم به این ابزار مالی تصریح کرد: مهم‌ترین موضوع این است که سرمایه‌گذار اطمینان داشته باشد ارزی که در صندوق قرار می‌دهد، در زمان نیاز نیز به همان شکل ارزی به او بازگردانده خواهد شد. مردم باید بدانند اصل سرمایه آنها محفوظ است و مطابق تعهدات صندوق، امکان دریافت آن به همراه سود مقرر وجود دارد.

وی افزود: تجربه‌های گذشته در حوزه سپرده‌های ارزی نشان داده است که نحوه بازپرداخت منابع و پایبندی به تعهدات، نقش بسیار مهمی در اعتماد عمومی دارد. بنابراین در صندوق‌های جدید باید این اطمینان به مردم داده شود که سرمایه ارزی آنها در آینده نیز به صورت ارزی بازپرداخت خواهد شد. وی خاطرنشان کرد: اگر این اعتماد به طور کامل ایجاد شود، مردم نیز انگیزه بیشتری خواهند داشت که ارزهای خود را به جای نگهداری در خانه یا ورود به بازارهای غیررسمی، در صندوق‌های درآمد ارزی سرمایه‌گذاری کنند. در این صورت، هم ارزش دارایی مردم حفظ می‌شود و هم منابع آنها می‌تواند در مسیر فعالیت‌های اقتصادی کشور مورد استفاده قرار گیرد. ممکان با اشاره به شرایط اقتصادی کشور گفت: در شرایط جنگ اقتصادی و محدودیت‌های ارزی، استفاده از ظرفیت منابع داخلی اهمیت زیادی دارد. ارزهایی که امروز در اختیار مردم قرار دارد، اگر به شکل صحیح و هدفمند وارد چرخه اقتصاد شود، می‌تواند بخشی از نیازهای ارزی کشور را پوشش داده و به تأمین مالی تولید و سرمایه‌گذاری کمک کند.وی ادامه داد: یکی دیگر از مزایای این صندوق‌ها، کاهش ریسک‌های مربوط به نگهداری فیزیکی ارز است. نگهداری ارز در منزل همواره با خطراتی مانند سرقت، آتش‌سوزی یا مفقودی همراه است، اما قرار گرفتن منابع در یک بستر رسمی می‌تواند امنیت بیشتری برای صاحبان سرمایه ایجاد کند. وی افزود: ورود ارز مردم به صندوق‌های رسمی همچنین می‌تواند به شفاف‌تر شدن جریان منابع ارزی کمک کند و سرمایه‌ها را از مسیرهای غیررسمی و بعضاً پرریسک به سمت یک ابزار قانونی و اقتصادی هدایت کند.

ممکان تأکید کرد: البته جذابیت این صندوق‌ها صرفاً به حفظ ارزش ارز محدود نمی‌شود و باید سود مناسبی نیز برای سرمایه‌گذار در نظر گرفته شود. زمانی که مردم اطمینان داشته باشند اصل سرمایه آنها حفظ می‌شود و در کنار آن سود ارزی مناسبی نیز دریافت می‌کنند، طبیعی است که استقبال بیشتری از این ابزار صورت خواهد گرفت. وی گفت: در چنین شرایطی یک رابطه برد-برد میان مردم و اقتصاد کشور شکل می‌گیرد؛ مردم از سرمایه خود محافظت کرده و بازدهی دریافت می‌کنند و در مقابل، منابعی که پیش از این راکد بوده است، می‌تواند در اختیار بخش‌های تولیدی، سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های اقتصادی قرار گیرد. عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در پایان خاطرنشان کرد: اگر دولت در اجرای این طرح به تعهدات خود پایبند باشد و سازوکار صندوق‌ها به گونه‌ای باشد که اعتماد مردم به طور کامل جلب شود، این اقدام می‌تواند با استقبال مناسبی مواجه شود. در این صورت مردم نیز می‌توانند با سرمایه‌گذاری منابع ارزی خود، ضمن حفظ ارزش دارایی و کسب سود، به تقویت اقتصاد کشور و تأمین نیازهای ارزی در شرایط فعلی کمک کنند.

انحصار قطعه‌سازی نتیجه عملکرد خودروسازان است

دبیر انجمن صنایع همگن نیرومحرکه و قطعه‌سازان خودرو کشور، با بیان اینکه انحصار در صنعت قطعه‌سازی را نمی‌توان به قطعه‌سازان نسبت داد، گفت: اگر در تامین برخی قطعات انحصار ایجاد شده است، باید منشاء شکل‌گیری آن را در عملکرد خودروسازان جست‌وجو کرد، چراکه دست خودروساز برای انتخاب و ایجاد منابع جدید تامین همواره باز بوده است.

به گزارش زمان به نقل ازایرنا، آرش محبی‌نژاد با اشاره به مطالبات معوق قطعه‌سازان از خودروسازان درباره اینکه چرا این مطالبات تسویه نمی شود، اظهار داشت: مجموع مطالبات زنجیره تامین از خودروسازان حدود ۷۰ هزار میلیارد تومان است که بخش عمده آن مربوط به سایپا بوده و هنوز تعیین تکلیف نشده است. وی افزود: بخشی از مطالبات قطعه‌سازان از سایر خودروسازان به روش‌های مختلف در حال پرداخت است اما مطالبات قطعه‌سازان از سایپا همچنان در وضعیت بلاتکلیفی قرار دارد و این شرایط، هم شرکت سایپا و هم قطعه‌سازان را با مشکلات جدی مواجه کرده است.دبیر انجمن صنایع همگن نیرومحرکه و قطعه‌سازان خودرو کشور ابراز امیدواری کرد، هرچه سریع‌تر درباره وضعیت سایپا تصمیم‌گیری شود؛ چه قرار باشد این شرکت خصوصی شود و چه همچنان دولتی باقی بماند، باید تکلیف آن مشخص شود تا زنجیره تأمین نیز از این بلاتکلیفی خارج شود. وی درباره ادعای انحصار در صنعت قطعه‌سازی گفت: اگر گفته می‌شود در برخی قطعات انحصار وجود دارد، این موضوع ایرادی متوجه قطعه‌ساز نیست؛ چراکه خودروسازان همواره امکان انتخاب تامین‌کننده و ایجاد منابع جدید را داشته‌اند. محبی‌نژاد تصریح کرد: در برخی قطعات حتی دو، سه و گاهی تا شش منبع تامین وجود دارد و خودروسازان در مقاطع مختلف، به‌ویژه زمانی که با مشکلات مالی مواجه بوده‌اند، تعداد منابع تامین را افزایش داده‌اند تا طلب قطعه ساز را تسویه نکنند. وی افزود: بنابراین اینکه مشکلات موجود را به انحصار قطعه‌سازان نسبت دهیم، نوعی فرار به جلو است. اگر در برخی قطعات امروز تنها یک یا چند قطعه‌ساز باقی مانده‌اند، باید بررسی شود این وضعیت چگونه شکل گرفته است. محبی‌نژاد خاطرنشان کرد: قطعه‌ساز به‌تنهایی نمی‌تواند انحصار ایجاد کند. در بسیاری از موارد، خودروساز به دلیل ضعف مالی و بدهی‌های سنگین نتوانسته تعهدات خود را نسبت به قطعه‌سازان انجام دهد و همین مسئله موجب توقف فعالیت، ورشکستگی یا خروج برخی تامین‌کنندگان از چرخه تولید شده است. در نتیجه تأمین برخی قطعات در نهایت در اختیار یک یا چند مجموعه باقی مانده است. وی درباره سیاست انتخاب یک قطعه‌ساز برای هر خودرو نیز گفت: این سیاست به معنای آن نیست که یک خودروساز برای تمام محصولات و قطعات خود تنها با یک قطعه‌ساز همکاری کند؛ بلکه ممکن است خودروساز چند مدل خودرو تولید کند و تامین یک قطعه مشخص برای هر مدل را به یک قطعه‌ساز واگذار کند. وی افزود: برای مثال، در زمان تولید پژو ۲۰۶، ممکن بود تامین قطعه‌ای مانند چراغ این خودرو به یک قطعه‌ساز سپرده شود و خودروساز آن قطعه را همزمان از دو یا سه قطعه‌ساز دریافت نکند. این سیاست با هدف دستیابی به تیراژ اقتصادی و کاهش هزینه‌های تولید اتخاذ می‌شود و لزوماً به معنای انحصار نیست.وی تاکید کرد: اگر در تامین یک قطعه خاص انحصار ایجاد شده است، باید بررسی کرد این انحصار چگونه و به چه دلیل شکل گرفته و چه عواملی موجب حذف سایر تامین‌کنندگان از بازار شده‌اند. محبی‌نژاد با تاکید بر ضرورت رعایت تعهدات دوطرفه در زنجیره تامین گفت: نمی‌توان انتظار داشت قطعه‌ساز همواره به تعهدات خود عمل کند، اما خودروساز هر زمان که خواست از انجام تعهدات مالی و قراردادی خود شانه خالی کند. وی ادامه داد: همان‌طور که قطعه‌ساز موظف است قطعه را مطابق قرارداد و در زمان مقرر تامین کند، خودروساز نیز باید مطالبات قطعه‌ساز را پرداخت و به تعهدات خود عمل کند اما در برخی موارد شاهدیم خودروساز توانسته با همان قطعه‌سازی که تامین یک قطعه را به صورت انحصاری بر عهده دارد، تعهدات تولیدی خود را انجام دهد، اما قطعه‌ساز به دلیل عدم دریافت مطالبات و مشکلات مالی ناشی از آن، دیگر توان ادامه تامین نداشته است؛ بنابراین نمی‌توان موضوع را یک‌طرفه تحلیل کرد.

محبی‌نژاد درباره پیشنهاد تسهیل ورود قطعه‌سازان جدید به زنجیره تأمین نیز اظهار کرد: اگر منظور ایجاد سورس جدید برای قطعاتی است که در حال حاضر منبع تامین دیگری ندارند، این موضوع قابل بررسی است اما اینکه خودروساز به دلیل ناتوانی در پرداخت مطالبات قطعه‌ساز فعلی، تامین‌کننده جدیدی را وارد زنجیره کند، سیاستی اشتباه است. وی توضیح داد: وقتی خودروساز نمی‌تواند مطالبات قطعه‌سازی را که در حال حاضر برای آن تولید می‌کند پرداخت کند، ورود قطعه‌ساز جدید چه مشکلی را حل خواهد کرد؟ قطعه‌ساز جدید نیز با تصور دریافت تیراژ و کسب منفعت وارد بازار می‌شود، اما پس از مدتی با عدم پرداخت مطالبات خود مواجه خواهد شد و همان چرخه دوباره تکرار می‌شود. وی تاکید کرد: ایجاد منابع تامین دوم یا سوم زمانی منطقی است که خودروساز ابتدا تعهدات خود را نسبت به تامین‌کننده فعلی انجام داده باشد و سپس برای افزایش ظرفیت، کاهش ریسک تامین یا ایجاد منبع جدید به سراغ قطعه‌ساز دیگری برود. وی گفت: اینکه خودروساز به دلیل ناتوانی در ایفای تعهدات خود نسبت به یک قطعه‌ساز، تامین‌کننده جدیدی را وارد زنجیره کند، در مجموع سیاستی اشتباه و زیان‌بار است و تنها موجب انتقال بحران و ایجاد بدهی برای قطعه‌ساز جدید خواهد شد.

نوبت اول

فراخوان مناقصه عمومی

اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان در نظر دارد مناقصه عمومی پروژه زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید .

۱- احداث ساختمانهای تجاری مسکن مهر شهرستان بیجار –قطعات ۱الی۵ با مبلغ برآورد ۴۹۵،۴۲۵،۳۴۷،۹۰۵ ریال با فهرست بها ابنیه ،تاسیسات برقی و مکانیکی سال ۱۴۰۴

۲- مجتمع تجاری مسکن مهرسایت شماره ۲ قروه با مبلغ برآورد ۶۴،۶۸۱،۱۹۱،۳۰۱ریال با فهرست بها ابنیه ،تاسیسات برقی و مکانیکی سال ۱۴۰۴

۳- کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت)ستاد(به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی راجهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

آدرس:کردستان- سنندج- بلوار آزادگان- اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان

هزینه چاپ کلیه اگهی ها بعهده برنده مناقصه می باشد. ۲۲۷۷۳۷۴